

ע"פ 4966/13 - ואסם עביד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 4966/13

לפני:
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: ואסם עביד

נ ג ז

המשיב: מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחויז בירושלים
(סגן הנשיא י' צבן) מיום 30.5.13 בת"פ
25441-01-13

תאריך היישיבה: ז' באדר ב התשע"ד (9.3.14)

בשם המערער: עו"ד מוחמד מחמוד

בשם המשיב: עו"ד אופיר טישלר

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק דין

השופט א' רובינשטיין:

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

א. ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז בירושלים (сан הנשיא י' צבן) מיום 30.5.13 בת"פ 13-01-25441, שבגדרו הוטלו על המערער 34 חודשים מאסר בפועל וכן 12 חודשים מאסר על תנאי. הפרשה עניינה בעירות נשק וחברות בארגון טרוריסטי.

רקע והליכים

ב. המערער, לצד 1981, הורשע על פי הודהתו, יחד עם נאשם נוסף, בהחזקתו ונשיאותו של נשק שלא כדין (לפי סעיפים 144(א) ו-(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977), יריות במקום מגורים (לפי סעיף 340א לחוק העונשין), וחברות בארגון טרוריסטי (לפי סעיף 3 לפকודה ל敏יעת טרור, התש"ח 1948 (הפקודה)). הנאשם השני הורשע בעברה של חברות בארגון טרור (ס' 3 לפקודה).

ג. ראשיתה של הפרשה במהלך שנת 2011, משרכם המערער אקדמי ו-50 כורים תמורת 13,000 שקלים. במהלך נקלע המערער לסכסוך עם אחר, איים עליו באותו אקדמי ואף ירה מספר כדורים באוויר. באירוע נוסף, מסיבת אירוסין של אחיניתו, ירה המערער מספר יריות באוויר. בהקשר אחר, במהלך השנים 2011-2012, יצא פלוני לumaruer להצטרף לארגון "החזית העממית הדמוקרטית לשחרור פלסטין", שהוכרז בשנת 1986 על ידי ממשלה ישראל כ"ארגון טרוריסטי" בהתאם לסעיף 8 לפקודה. במהלך השנה השתנה המערער בשתי תהליכיות של ארגון זה, בעודו רעל פנים ונושא עמו אקדח.

ד. בתסקיר שירות המבחן למבוגרים, שהוגש לבית המשפט קמא, התרשם השירות כי המערער הביע קושי לשחות במעצר, שכן לתפיסתו אינם משתיר לחברה העברינית וכן בשל קשיי הניתוק מבני משפחתו, אשתו ובנותיו. כן התרשם השירות כי המערער התקשה לשמור על תפקוד תקין במסגרות חינוכיות וטսקוטיות לאור שנות צעירותו, אך שבשנים האחרונות השקייע מאמצים על מנת לתקן כראוי. השירות התרשם, כי מגיל צער התקשו הוריו של המערער להציג לו גבולות, ונראה כי התנהלות זו של הוריו השפיעה על יכולתו לפתח עצמאות ולהתמודד עם מצביו החיצים. המערער נמנע בשיחה עם השירות מהתייחסות לחלקים המכשילים שבהתנהגותו, במעויבותם בפליליים ובהתחברותו לחברת העברינית; השירות התרשם מדףו התנהגות אלימים הבאים לידי ביטוי בקשויו של המערער להפעיל שיקול דעת, ובתחום קרבנותו של המערער בגין מעורבותו בפליליים והמחירים שהוא ובני משפחתו נאלצים לשלים בעקבות כר. המערער התמקד באלה והתקשה לעורק התבוננות פנימית ומעמיקה ביחס לעברותיו ולמושג אחריות. בהתאם לכך, המלץ שירות המבחן להטיל על המערער עונש מאסר בפועל, לצד עונש של מאסר מותנה גם כמסר הרתעתן.

גזר דין של בית המשפט קמא

ה. על המערער הושטו – כאמור – 34 חודשים מאסר וכן 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו. בית המשפט קמא הטעם, כי הערך המוגן בעבירות נשק, החזקה, נשיאה ויריות במקום מגורים הוא שלום הציבור, והעונש הנוהג בעבירות מעין אלה הוא מאסר בפועל בין 6 ל-40 חודשים. בית המשפט יחס משקל לחומרה לעבירות אלה, וזאת נסיבות הפרשה בה יزم הנאשם, תיקנן ושלט בעניינים, וכן בשל כך שמדובר במספר אירועים, ומכך קבע את מתחם העונישה המשוקל בין 12 ל-45 חודשים מאסר. ביחס לעבירות ה策טרופות לארגון טרור יחד עם נשיאת נשק, קבע בית המשפט כי מתחם העונישה עומד על 6 ל-15 חודשים מאסר בפועל, תוך שקלול העובדה שמדובר במספר אירועים שונים. יצוין כי הנאשם הנוסף בכתב האישום, שהואשם באישום השני בלבד,ណן לשישה חודשים מאסר בפועל

4- חודשי מאסר על תנאי.

ו. בית המשפט ציין לkolah את נסיבותיו האישיות של המערער, ובפרט היותו צעיר בעל משפחה ועסק. כן, נתן בית המשפט את דעתו לכך שהמערער הודה באשמה והביע צער, ולכך שהשימושים שעשה המערער בנשך לא גרמו נזק פיסי.

הערעור

ז. לטענת המערער, התעלם בית המשפט קמא בגזרת דיןו מן הנסיבות לkolah, בינהן הודהתו המוקדמת בעברות שיויחסו לו, תסקירות השירות המבחן, הרף הנמוך של חומרת מעשי, העובדה שמדובר במעצר ראשון בחיו, וכן העובדה שלא נגרם נזק לנוף או לרכו. כן נטען, כי בית המשפט התעלם מפסקה שהוגשה לו בגין אירועים דומים בעברות דומות, ובכלללה מקרים בהם הושטו עונשים פחותים ממשמעות מהמה שהוטל על המערער.

ח. כן טען המערער, כי שגה בית המשפט הן בקביעת מתחם הענישה, והן בכך שהחמיר עם המערער באופן חריג והטיל עליו עונש ברף הגבוה של המתחם חרף הנסיבות המقلות כאמור. נטען גם, כי שגה בית המשפט שלא ישם את הוראות תיקון 113 לחוק העונשין; לטענת המערער, במסגרת התקיקון היה על בית המשפט להביא בחשבון את השיקולים לkolah בטרם קביעת המתחם.

ט. הוטעם, כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי לעובדה שהמערער הודה במעשים המיוחסים לו ללא שהובטה לו כל הקלה מצד המשיבה, לנוטני תסקירות המבחן וכן לשיתופ הפעולה של המערער כבר משלב החקירה המשטרותית. עוד הודגש כי המערער קיבל עונש חמור במיוחד בהשוואה לנאשם הנוסף באותו כתב אישום.

הדיון

ו. תסקירות משלימים של שירות המבחן בו עינו לקראת הדיון ציין, כי לumarur שתי עברות משמעות במאיסרו מחודש אפריל 2013 בגין הפרות סדר ומשמעות לתנהגות אלימה ומרי. כן כי המערער אינו נמצא בקשר טיפולו ואיןנו משולב בעובדה או בחינוך, כאסיר בטחוני.

יא. בדיון בפנינו חזר בא כוח המערער על טענותיו, תוך הסתייעות בפסקה. בא כוח המשיבה טען, כי העונש שנגזר על ידי בית המשפט קמא ראוי נוכח חומרת הנסיבות, תוך שהציג את ריבוי המקרים, העובדה שהשימוש באקדח בכל האירועים נשא אופי פומבי ללא חשש ומורה מצד המערער, והעובדת שמתסקיר המבחן שהוגש לבית המשפט קמא עליה כי המערער לא הביע חרטה. כן ציין בא כוח המשיבה, כי אף מן התסקירות המשלימים ניתן ללמוד על מגמותו של המערער, באשר מיחסת לו התנהגות אלימה במאיסרו. לבסוף טען בא כוח המשיבה, כי ההחלטה בעברות מן הסוג בו הורשע המערער גוררת לא אחת עונשי מאסר של שנתיים בפועל ועוד.

הכרעה

יב. לאחר העיון החלטנו שלא להיעתר לערעור. אין להקל ראש בעבירות שנעברו על-ידי אדם בן שלושים ויותר, עמוד 3

ובהצברות-גם אם לא "שילוב"-בין עבירות הנشك לעבירות האידיאולוגיות של הצל袍ות לארגון טרור. עולה מכך עולה הקלת ראש בחוק מתריס. לכgon דא יש צורך בהרתה כפולה - הרעתה היחיד והרתעתה הרבים (ע"פ 1456/09 פלוני נ' מדינת ישראל (2011)). ראוי שיישמע הקול, כי הענישה לא תאה קללה; המערער עליה על דרך לא טובה, וראוי שהוא ושכמותו יידעו כי דין של עוברי עבירות מעין אלה, הן בתחום הנشك (שלגביו המדיניות השיפוטית מחמירה) והן בתחום ההשתיקות לארגון טרוריסטי, יגזר לחומרה. המתחם הענישי שקבע בית המשפט קמא נראה לנו ראוי. תסקרי שירות המבחן, הן בבית המשפט קמא והן בפניינו, אינם יכולים אלא להידן בחומרה.

יג. בטרם חתימה יצוין, כי שוב לפניו מקרה המציף את שאלת ההתיחסות הטיפולית ולענין עבודה לאסירים בטchnים, אך הארכנו בכך במקום אחר ולא נאריך. הדברים נאמרים על פי רוב לגבי קטינים ובוגרים צעירים, אך חשיבה כוללת רואיה שתידרש גם למקרים אחרים, ועסקין כאן בתושב ישראל, הטוען כי אינו שיר לחברה עברית, ואולי ניתן להעמידו ב厰בחן הצהרתיו במהלך מאסרו.

ניתן היום, ט"ו באדר ב התשע"ד (17.3.2014).

שפט

שפט

שפט